

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árlengedés adatik.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-HIVATAL: V. TIZED, N-TEMETŐ-ÚTCA 93. SZ.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

Előfizetni lehet az év folytán minden hónap elején.

Szervezkedjünk!

A nyári munka ideje immár letűnt, a mezei munkával foglalkozókat az esők s az őszi előre haladottsága beszorítja a városba: gondolhatunk tehát olyanra is, a minnek megtevése nem látszik sürgősnek, de elvégzése mégis kívánatos.

Ilyen a kecskeméti szabadalvópárt szervezése.

Bizonyosak vagyunk benne, hogy nem egy: „Hej rá értünk arra még!” gondolkodású ember így kiált fel. felszólító sorainkat olvasván: „Ugyan, mire való volna az a szervezkedés, hiszen elég, hogy a párt az országban többségre jutott, azután nem lesz mostanában választás?”

A felelet első részét a mi illeti, mi igen sajnálatosnak tartjuk azt, hogy a győztes pártok kényelmeskedését a szabadalvópárt is magáévá tette úgy Kecskeméten, mint az egész országban. Sajnálatos ez különösen akkor, midőn egyrészt azt látjuk, hogy az ellenzék főleg az eszközökben sem válogatva folytonosan mifkódik, bár hitünk szerint igazán nincs s törekvését sem anyagi téren, az ország közgazdasága nagyobb mérvű felvirágozásának lehetőségére nem kecsgetteti, sem jog terén, hatalmasabb tértoglalásra kilátást nyitni nem tud, mert ellenkezéssel attól kell tartani, hogy többségre jutásával alkotmányos állapotaink zátonyra vitethetnének; másrészt a szabadalvópárt összeszerzi kezeit, holott neki nem a bizonytalanság ködétől elborított tárgyakért, eszmékért, jogokért kell küzdeni, hanem a már kivívott előnyöknek megtartását megőrzését kellene, mint szent s az ellenzékéhez képest könnyű feladatot megoldani.

A válasz választásra vonatkozó részére pedig az a megjegyzésünk, hogy azt senki sem tudhatja.

Valószínűleg nem lesz, de egyáltalán nem bizonyos.

Az ellenzék annyira vágyakozik a

husos fazékok után, annyira beleunt már az ellenzékeskedés természetlen mezején barangolásba, hogy minden aprólékos semmisségbe is bele kapaszkodva, alig érthető nem is érélylyel, de ideges türelmetlenséggel és dühvel küzd a szabadalvópárt és kormánya ellen s bár az új választások rendes ideje még messze van, nem lehet tudni, vajon önérvényes kormányelnökünkön nem vesz-e erőt az a gondolat: „Miért fáradjak én, miért áldozom fel erőmet, fiatalágomat, egészségemet az olyan polgárokért, a kiknek soraiban nagy mértékben el van terjedve a hajlandóság, hogy az elismerés helyett kicsinyes kötekedést hozzanak. Hála helyett az érdem kétségbevonását?” és egyszer csak otthagya állását, hogy kimutathassák mások is az ország felvirágztatására irányított tehetségük értékét. Ez esetben nemcsak azon törp-renghetünk: kilép a nagy férfú megürült helyébe, hanem előtűnik lesz a választás esélye is.

Amde, ha ez az eset nem következik is be, a mint óhajtható, hogy ne is következék be — vajon azért nem szükséges-e a párt tagjainak összegyűjtése, együttartása, szóval a párt szervezése?

Azt mondja a költő:

„Ne csak veszélyben légy serény
„A béke vésesebb
„S melyet vág álmos népeken
„Gyógyíthatlan a seb.”

Ki vonhatná kétségbe a költő ezen állítása igaz voltát?

Bizonyára senki. De itt ne álljunk meg — alkalmazzuk viszonyainkra.

Ha egyébről nem, a szabadalvópárthoz tartozók önérvényes tiszteletben tartása s ápolása szempontjából is illő, tanácsos, megkívánható a párthoz őszinte meggyőződés által csatlakoznak testületbe gyűjtése.

Hallottuk a mult választáskor az ellenzéki pártoktól, hogy Kecskeméten szabadalvópárt nem létezik, azt tehát számba venni fölösleges.

A meghalt — nem árthat.
Nem volt igazuk.

A gyermek nem halt meg — csak szundikált.

Igenis volt szabadalvú párt s ha belemegy a küzdelembe akkor, felkért jelöltjével: a felső kertületben kivándorolt győzelmével bebizonyíthatta volna létezését. Amde tény, hogy a párt küzdelemben menetel nem hirdette létezését.

Azt hisszük, hogy most már sokan tudjuk a küzdelemben menés elengedhetetlen voltát.

Küzdelemben menni azonban szervezkedés nélkül nem szabad; szervezni kell tehát a pártot s belemenni a küzdelemben még akkor is, ha nem aratnánk diadalt.

Elveszíteni a harcot káros, de nem szégyen — szégyen csak a küzdeni nem merés vagy gyáván küzdés.

Nekünk, a szabadalvópárt kecskeméti tagjainak, nem kell, nincs is mit szégyenlennünk.

Nézzünk csak szét, mit mutatnak a tények?

Hozzánk tartozik az értelmiség óriási többsége!

Már maga ez a tény alkalmas a esekélyebb értelműek megfontolásának föloldására, hát még ha hozzá vesszük, a szabadalvópárt köréből kivált kormány azon korszakalkotó tényeit, a melyek a közérdek táplálására, az egyéni előnyök biztosítására vannak életre hívva, s a melyek áldásai akarva nem akarva is a kormány és az azt támogató szabadalvú párt felé fordítják a szíveket?

A mi kilátásaink kedvezők — de össze kell tömörítenünk: szervezkedjünk!

A magántisztviselők országos nyugdíj-egyesülete.

Politikai és társadalmi életünk, nem különben az ipar és kereskedelem legkiválóbb képviselőinek támogatása mellett az elő-

készítő bizottság eljutott végre azon ponthoz, hogy hét hónappal ezelőtt megkezdett társasági és nehéz munkálkodását befejezhesse. Ugyanis a nagy jelentőségű nyugdíjgyűlést alapszabályait, mely sok számítás és adatgyűjtés alapján Bogdy akadémiai tanár és több más szaktekinélynek közreműködésével készült el, felhívási és taggyűjtő ívekkel együtt a szélrózsa minden irányában most küldi szét a bizottság.

Az alapszabályokban végig vonuló céltudatos intézkedések és a magántisztviselők érdekeinek mindenképeni gondozása arra nagy következtetni, hogy e szép eszme megvalósulásával, végre valahára egy oly intézmény fog létrejönni, mely számtalan érdekeltnek biztos menedéke lesz és így meg fogja teremteni annak az osztálynak a támogatását, melynek komolyságától és törekvésével nem kis mértékben függ a hazai ipar és kereskedelem fellendülése. Régen érzett hiányt fog pótolni ez a nyugdíj-egyesület és így nagyon természetesen találjuk, hogy ennek megalakulása iránt mindinkább nagyobodik az érdeklődés, mely kifejezést talál egyes intézetek és vállalatok vezetőinek, nem különben több magánékek főnökeinek ama igéretében is, hogy az egyesület alapítókéjének gyarapításához hozzájárulni és mint alapító vagy pártoló tagok az egyesületbe belépni fognak, de kifejezést talál ez azon önkéntes adakozásban is, melyet az egy-arábai az előkészítés költségeinek fedezésére teljesítenek.

A magántisztviselőket tehát csak buzdítani lehet arra, hogy tömegesen lépjenek be ebbe az intézetbe. De a mi a magántisztviselőnek buzdítással szolgáljon, az egyszersmind szózatul szolgáljon a főnököknek a hatalmas pénz-, biztosító-intézetek és kereskedelmi vállalatoknak arra nézve, hogy minden tőlük kitalható módon istápolják ezt a nyugdíjgyűlést és pénzüli hozzájárulással segítse hatalmassá tenni. De nem kételkedünk ebben magunk sem, mert soha társadalmi osztálynak jogosabb igénye nem volt, mint a művelt elemeket magába záró és nagy száma által az államban is számot tevő magántisztviselők osztályának akkor, midőn böles előre látással, késő véségére, napjaink nyugalmát akarja biztosítani. A nyugdíjra való kilátás a magántisztviselő komoly törekvését tokozhatja, a főnökök támogatása pedig hálás munkatársakat fog nevelni.

Felvilágosítással szívesen szolgál a központi bizottság, melynek hivatalos helyisége Budapesten a Páris szállodában van.

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCÁJA.

Régi játék.

Vissza vágyik, vissza sir a gyermekkorba telkem,
Mikor anyai boldogság, örömekre lettem.

Életemnek nem volt akkor semmi bűja, gondja:
Együtt ütem játszadozva tevéled a porba.

Nem civódtunk, eljásztottunk késő estig együtt,
A virágot kis kertünkben mindig együtt szedünk.

S ha pillangó, tarka lepke repdeset az útra,
Pajzán kedvel üztük azt, egymással versenyt futva.

S a hogy a lepke, be a lombba, tőlünk messze szállott,
Kéz a kézbe visszamentünk szedni a virágot.

Koszorút fontam fejedre; szép is voltál benne,
Mint ha képed könyvbé festett kis angyalka lenne.

Te meg bokrétaid köztöttél az én kalapomra,
S azt mondtok, hogy esküvésre megyünk a templomba.

Igy látuk mi, hogy kiállunk kis kapunk elébe:
Koszorusan, bokrétaisan mennek esküvésre.

Játszoztunk — s szétszaladtunk a kert ajtajába:
Édes anyám, édes anyád vőlünk kszembe látva.

Te se tudtad, én se tudtam mért szaladtunk szűjél,
Tán azt hittük, rosztat tettünk könnyű gyerekésszel.

„Jó anyáink hivat vissza: „Mit szaladtok tőlünk?”
Tudom, gondolták magukba, hű pár lesz belőlünk...”

Várnai Emil.

Nevem Szabó. *)

— Humoros beszélke. —

Irtá: Mártonffy Imre.

Ki valaha butorozott szobát keresett Budapesten, könnyen meg fogja érteni Szabó József örömet, midőn egy heti lotásfutás és nem kevesebb mint hetvenöt szoba megtekintése után, végre talált alkalmasat és aránylag olcsót.

Szabó barátom annyival inkább örvendett, mert mostanság a szállásfogadással mindannyiszor csizadiadt fogott.

Ha biztosították arról, hogy oly csendes és nyugodt lakása még sehol se volt, bizonyos lehetett abban, hogy éjjel legálább is négy öt gyermek fog ordítani, vagy pedig a szállásadó hitvespár dulakodik a szomszéd szobába.

Mihelyt azt igérték neki, hogy elkülvitve és háborítlanul fog lakni, ugy esküt tehetett volna arra, hogy naponként legalább is husz harminc ember megáll ajtaja előtt, ezt mondván: „Bocsánat, Szabó ur!”

Egy szállást csak azért fogadott, mert a szoba fekvése oly „rendkívüli egészséges”, de nosokára azt a meglopó észrevételét kelle tennie, hogy szállásadó-nője a délnek fekvő szobát távollétében ruhaszártásra használta; szóval Szabó barátom a honapos bérlakó közt a leg-szerencsétlenebb volt, azért lett öröme

oly rendkívüli, mikor végre tisztességes embereknél, szépen butorozott szobát kapott, mert hát a szállásadó nőm műveltségű, arisztokratikus külsejű nő volt, kit nyugdíjazott államtitkár férje után „méltságos asszonynak” czimeztek.

— No, gondolta magában, itt alkalmasint tovább maradjék egy hónapnál.

Mert hát Szabó barátom valóságos naptári renddellet és jobb ügyre méltó pontosságal minden hónapban lakást változtatott és ellenkezéssel a közönséges emberekkel, idejét nem január, február, március stb., hanem lakásai szerint számította, mint magyar-útea 10., kalap-útea 4., róza tér 2., bércokos-útea 41. sz. stb.

Ha nem vezetett volna pontos jegyzéket változó lakameiről, igen gyakran képtelen lett volna arra, hogy megtudja, hol lakik.

Ne higgyék azonban, hogy Szabó barátom tán házszártos ember volt. Nem! Csúpnál a balsors üldözte. O volt a legszerencsétlenebb valamennyi hónapos bérlő közt.

Állása szerint könyvvívó volt egy selyem és bársony nagykereskedésben.

A könyvelt és könyvelendő árukkali érintkezés által jelleme oly lágy lett, mint a bársony és oly sima, mint a selyem.

Alig hinné az ember, hogy a tárgyak, melyekkel éveken át foglalkozunk, bizonyos jeletet adnak nekünk.

A jogász ély oly feszes lesz, mint persomói; a tudós poros és száraz, mint régi könyv; a vaj- és cukorkereskedő szinte olvad az édességtől és ő maga a megtettesült édesség.

És ezt majdnem minden foglalkozásra ki lehet terjeszteni.

Szabó tehát olyan volt, mint a bársony és simasága még soha sem ment nála annyira, mint midőn kérte a „méltságos asszonyt”, hogy a szobát még ma készítse el számára.

Abeli örömeben, hogy ily „finom” családnál lakhatik, megfedekezett minden apró intézkedésekről, melyek a szobabérlésnél szokásban vannak, u. m. takarítás, fölszolgálat és több eféle. Adott öt forint foglalót, elkérte a kulcsot és tudatva a méltóságos asszonynyal, hogy holmijait másnap reggel fogják elhozni a szállodából, hol néhány napig lakott, hirtelen távozott.

A méltóságos asszony nyugot bálult a szobafogadás és idegen hűcsök elvitelének és szokatlan módjára és midőn Szabó már a lépcsőn volt, utána szólt:

— De uram, kihez van tulajdonképpen szerencsém?

— Nevem Szabó! — felelte barátom alulról, miközben eltűnt.

Midőn este a szokott gyűllyhelyen elbeszélte barátjainak, hogy mily „szép szobát” fogadott — mely közlést, főnt említett pontossággal, minden hó elején ismételte — azok ingerkedve kérdezték, vajjon a legközelebbi hónapra is fogadott-e már szállást.

A társaság éjtél után egy óráig maradt együtt, aztán távoztak, s mivel Szabó legközelebb lakott, mindnyájan hazakísérték.

Midőn odértek mindnyájan megbámulták, hogy a második emelet ablakai ki

*) Mutatvány szerzőnek karácsonyra a „Jelenő” „Elbeszélések” című kötetéből. Ára 1 frt, tanácsoknál teleáron. Kapható Újpesten.

Színház.

November 11-ét, Katona József születésnapját, méltóan ünnepeltük meg. Délelőtti a tanítványok tartották iskolai emlékünnepélyeket; este a színházban nagy közönség előtt, gondos kiállításban a „Bánk-bán” került előadásra. A szereplők mind újak voltak s az előadás dícséretes színvonalon állt. A darabot érdemes volt ennélfogva 13-an megismételni.

Bagi személyesítette Bánkot, ifjúi tüzrel, hévteljes dictionnal, de több nyereséggel, mint nagyuri méltósággal. A tépelődés, a megtörtenség jelzése sem sikerült. A nagyszámú diákság mindvégig zajosan tapsolta. Márkus Ilona asszony (Gertrud királyné) viszont a kelletinél szentelenebb, hidegebbnek fogta fel szerepét. N. Bodrogi Lina asszony Melindája megható jelenség vala, még a beszédbe olykor vegyült álpáthos dacára is. Gyöző (Biberach) jól kidolgozta a kalandor lovagot, volt ábrázolásában bizonyos jagói színezete ennek a nyegle bajszozónak. Pesti Iliás Lajos Petur hátra megjelenésében, beszédében gögös főurat mutatott, a sérelmek csak úgy pattogtak ajkáról; az öszeesküvés jelenetében nyílt színen megtapsolták. Beckői mint Tibore megmutatta, hogy tud könyeket is csinálni szemekbe. A többi szereplők: Demény, Réti, R. Nagy, D. Kovács Laura stb. színre kellően betöltötték helyüket. Az öszjáték gondos próbákra vallott, a díszletek s jelmezek a társulat felszerelésének gazdagságát mutatták.

Hanem azok a köze ének! Mintha a „kapellmeister” és az ő cseh muzsikusi arra adták volna a fejüket, hogy megrontsák a drámai hangulatot. Az első felvonás, ez után a vihart sejtető expositió után, kriminális gavottot cincogtak el; a sötétben bujkáló öszeesküvők oszlásához egy ásatag cepperit pengettek; Bánk és Melinda vergődéséhez quadrille-törödékek szolgáltak illusztráció; a legyilkolt királyné szellemének pedig egy kerekében báz valcerrel bódítottak. Vajjon ezek a derék muzsikusok nem hallottak haragonyai valami Erkel Ferenc „Bánk-bán” operájáról s az abból készült potpurrikról?

Vasárnap 12-én, „A sárga eszikő” került színre, a több szerepeken Gyözővel, Deménnyel, Beckőival, Gyarmathival, Gy. Mészáros Kornéliával, Rétil, Timárnéval. Az előadás elég népies hangon folyt, a vasárnap publikumnak föltöbbéztett. Egy Veszelojzsvi nevű műkedvelő megpróbálkozott Bogár Imre szerepével, csinos megjelenésű, de énekét alig hallották a lámpalától. Úgy halljuk, rövid időn kapunk már elfogadható népszínű-éneket.

Igen sikerült est volt a keddi (14-én.) A nézőter tele volt elegáns közönséggel, mely nem győzőtt nevetni egy francia új bohózat, a „Mongodin úr felesége” kacagató meséjén, tura helyzetén. A papucs alatt nyögő férj (Beckői) újabb változata állt itt előttünk, kinek szánalmas helyzetét a felesége (Timárné) hozzáférhetetlen érinényt eklatánsul bizonyította kés és a tolakodó udvarló megsebezéséből rajta száradt véressepek súlyosbított. Ennek a kének legendája nemcsak Mongodin életét keseríti el, hanem egész Alençon várostá hipnotizálja. El is beszéltek dicsekedve minden idegennek. Mongodin úr egy café chantant-beli dá tudolását érzbac-áristomat kap s hozzá még az erkölcsnemesítő-egylet meghívóit is másolnia

kell. Persze, hogy megpróbálja egyszer varga betűt tenni titkon. És mikor felesége egy festő műtermében együtt éri egy chaussette-énekesnőből lett gazdag birtokosnővel (Márkus Ilona), alvajártás színel s úgy viszi orránál fogva kedves élete párját. De rajta veszt s a legborzasztóbb büntetés vajná, ha véletlenül be nem toppan egy hajdani tanulótlára (Demény), a kiről utóbb kiderül, hogy ő az állítólag megkésélt, de valóságban a szerelmes tete-téteből csak a haza érkezett cseleedség által kingerasztott udvarló. Mongodinné meg van semmisítve, férje bonvivant-programmot állít fel a maga részére, sőt feleségétől kicsikarja belegegyezését Lucile haza (N. Bodrogi Lina) és Fongerolles testő (Bagi) egybekelésébe is, mit eddig teljes erejéből ellenzett.

Ez a mese váza, melyet a puritánkodó Mongodinné, az általa üldözött fiatal szerelmesek a volt énekesnő, a légyontert és holdkőrosszogat tettető Mongodin tervezései, kísérletei s a saját érdekükben indított ocselövények szálai tesznek változatosá. Egy mulatólat helyzet a másikat kergeti, a közönség nem állhatja meg nevetés nélkül, a sok nevetéstől ideje sem igen marad gondolkodni a látottak valószínűsége fölöl, de még hazatérőben is kénytelen megvallani, hogy ilyen jól már rég nem mulatott. S ezzel a bohózat elérte célját. A kritikus szintén a nevetők közé áll, mert ez a bohózat ügyesen ki is van dolgozva.

Az előadás elég élénken tolt s az ismétlésknél valószínűleg még esztandóbb hatása lesz a második és harmadik felvonásnak. Beckői és Timárné majdnem folyton a színpadon vannak s dískré, de jó humorú játékkal nagyban hozzájárultak az est sikeréhez. A taps és kihívás méltán megillette őket. Bodrogi Lina asszony kedves ártatlanság; Márkus Ilona asszony elegáns megjelenés, modell-kosztümjében csábító szépségű énekesnő volt. A festő személyisége: Bagi folyton kiabált, pedig nem bántotta senki. Réti egy ügyetlenül hajlongó, szerényen elpiruló nögyéleti titkár szerepében ügyeskedett.

Szerdán 15-én, „A kornevilli haragok” esendültek meg dallamos melodikákkal. A főbb szerepek Gy. Mészáros Kornéla, Öttinger Aranka, Réti, Nógrádi és Gyarmathi kezében voltak s a közönség zajos elismerése jutalmazta fáradozásukat. Ének és játék dolgában élvezhető nyújtott az est a két kedvelt primadonna, meg Gyarmathi (Gáspár apó) meg is érdemlik a dícséretet.

Csütörtök 16-án, ismét új darabot láttunk, „A lengyel zsidó”. Erkmann-Chatrian e hatásos drámája nem újság vidéki színpadainkon. Sok évvel ezelőtt, mikor még Párisban és Bécsben külvárosi színházakban játszották csak repertoírján volt a darab Bokodi Antalnak, e kintünö jellemzésnek is.

Tavaly Got a Mathis bírót felvitte a legelső francia színpadra; tavasz óta pedig Újházi bravouros alakításával a nemzeti színházakban játszották csak repertoírján volt a darab Bokodi Antalnak, e kintünö jellemzésnek is.

A darab sulyponytá Mathis bíró álmán nyugszik. A köztisztéletben álló bíró annak idején megülte pénzért a lengyel zsidó, ki abban az elsziási faluban házalt. Senki nem tud a büntényről, de a lelkiismereti furdalások épp a leánya lakodalmát megelőző éjjelen úgy erőt vesznek a bírón, hogy

megálmodja kihallgatását a bíróság előtt, az államügyész hipnotikus álomba sülyeszti s ő eljásza az egész gyilkosságot bírái előtt. Mire a nászép fölzörgénet álmából az örömapát — ez szörnyet hal.

Érős eszközökkel van itt elérvé, hogy ne mondjuk vadászva a hatás. A közönségnek, mely a rossz idő dacára is elég szép számmal jelent meg, az előadás tetszett; — bár szokatlannak találta, hogy oly erős és az egész idegrendszert megrázkódtató jelenetek, mint az álmotudó fenytő végtárgyalás, a színpadra kerültek. Mathis bírót Gyarmathi adta. Szerepe nehéz és fárasztó; a bíró egész belső világa örökös küzdelem a külső látszat és lelkiismeretének furdalásai között, egyes jelenetek igazán megrendítik a nézőt. Gyarmathi szerepét ennek beható tanulmányozására valló alakítással adta elő, helyes felolgozásával és játékkal bármely színpadon is dícséretet érdemelne, — kár, hogy az utolsó felvonásban egészen berekedt. A többi szereplők közül megemlítjük még Bodrogi Linát, ki a bíró leányát, továbbá Bagi Gyulát, ki a bíró vejét és Beckőt, ki az erdőesőzát játszotta. Különbben az egész előadás összhangzó volt. L+B.

HIREK.

— **Közgyűlés.** Kecskemét város törvényhatósága f. hó 21-ikén kedden délelőtt tartja rendes havi közgyűlést, melyen a fogalmáról állás választás útjánai betöltése is meg fog történni.

— **Jókaünnepély.** Mint értesülünk a város közönsége karöltve a kaszinó testülettel a jövő évi január hó 6-án a kaszinó termében Jókaünnepélyt rendez, melyre az előkészületek már nagyban folynak.

— **Az „úri banda” vendégszereplése.** A kecskeméti műkedvelők zenekara (úri banda) társadalmi életünk kiváló érdemének gazdag testületébe folyó hó 11-én Ceglédre, az ottani Zene egyesület zenekari hangversenyén vendégszerepelt. E művészi útra az úri banda nem ment egyedül, kíséretében voltak többen a színpad, a macenások, a zeneértők és zene nem értők közül, akik kik az úri banda állandó vendégei, kísérői szoktak lenni. Igaz ugyan, hogy a közbéjött akadályok — Mártonnapja, bokrétaünnepély — miatt a kísérek nem voltak oly nagy számban, mint szoktak lenni, no de a kik ott voltak, azok méltó képviselői voltak az itthon maradtaknak. Az úri banda és kísérete igazi magyar vendégszerepeltben részesültek. Fogadtatásuk két városi intelligenciájának ölelését jelképezte. A magyart jellemző vendégszeretet a hangverseny alkalmával nyilvánult leginkább, hol a kecskeméti vendégeket, a bandát a legnagyobb szívesseggel fogadták, percenkig tartó tapsvihar közt állt az úri banda, mikor a színpad függő nye felgördült, mi az általa előadott darabok eljásztása után újra meg újra felhangzott s nem szűnt meg addig, míg a darabokat újra el nem játszották. A zenekar ki is tett magáért, azzal a tüzelet, szabotossággal meg alig ha játszott 14 évi működésé alatt, mint ez alkalommal. A zenekari hangverseny, melyen a kecskeméti műkedvelők zenekara és a ceglédi zene-egyesület 2—2 szőlő és 2 közös darabot vett részt, minden ízében sikerült, mindkét testület a legnagyobb szabotossággal adta elő darabjait, miért a színházat

megtöltött közönség kitörő éljenzésekkel és tapsokkal jutalmazta őket. A program egyik pontját Bezzeg Pálné Piros Kornéla úrhölgy által előadott „Oh ezek a férfiak” című monolog képezte, melyet oly kitünően adott elő, hogy a közönség egészen elragadta, a közönség nem is volt lálatlan, többször megújuló tapsvihar közt hívta a lámpák elé s a rendezőség egy dízes bokrétaival lepte meg. Hangverseny után tánc következett. A banda tagjai étvágyuk eszlaptásához fogtak, mi csak-hanem sikerült is, mert a rendező bizottság élükön Bohus igazgatóval, nem hagyta őket éhen szomjan s csak-hanem eljuttottak oda, hol a felköszöntők vidám poháreségés közt váltakoztak. A táncmulatság, mely a lehető legjobb hangulatban folyt le, viradtig tartott. Az ott levők nevei közül csak mutatóval szolgálhatunk: ceglédiek: Csurgai Aranka, Gubody k. a., Gubodyné, Bohusné, Bezzeg Pálné, dr. Csurgainé, Zámbo Jánosné, Tálasi Arpadné; kecskemétek: Laukó növérek, Pap Sarolta, Darányi Ferencné, Pap Sándorné, dr. Szleess Józsefné, Szokoly Mihályné.

— **A városház építőinek vendégsége.** Emleltük már, hogy a válaalkozó „Lichtner D. és fia” és „Jiraszek és Krausz” cégek tagjai tekintélyes számú egyént hívtak meg bokréta-ünnepély s emlékirat befalazása alkalmából rendezett vendégszereplésre. A vendégség szépen sikerült s a sikerben része lehet a válaalkozók gavallérságának, de része volt Beretvás Pál jó konyhájának s jó borainak is. A vendégek között ott láttuk Benyik főispánt, Lestár polgármestert, Ifj. Bagi László főjegyzőt, Bagi László árvaszéki elnököt, Vámos főkapitányt, s a tisztikar nagy részét. A törvényhatósági testületből a többek közt Koricsánzky János, Katona Zsigmond, Zombory László, dr. Kecskeméti Lajos, Szappanos István, Szappanos Elek, Hacker Lajos stb. volt jelen. A lapok is képviselve voltak. Először is, mint háziúr Jiraszek válaalkozó közönségtől, tel a vendégeket, kiemelve a nap jelentőségét, a mely nap a kömvésnek valódi ünnepe. Ezután Lestár Péter polgármester állt fel s beszélt a tervező érdeméről s végül az építőkről, a kiket valódi nemes ambíció vezérel. Végül Vámos főkapitányt emelt poharot. Nagyon jó hangulatban lehetett: háromszor ürtet poharat, de bizony nem egyenlő tetszés aratva, ha az éljenek milyenszégéről és mennyiségéről lehet itélni. Éltette Pártost, a polgármestert s a főispánt. Általános feltűnést keltett, hogy az épület tervezője nem volt jelen sem az emlékirat letételén, sem a bokrétaünnepélyi vendégszereplésen. A mulatság különben igen jó hangulatban Balog Bandi szép játékaival is élénkítve reggeli fél óráig tartott.

— **Pályázat.** Kecskemét th. városnál megüresedett r. kapitányi fogalmazói állásra hirdettet pályázat ideje f. hó 10-én lejárt. A kintett időgig a következők nyújtották be pályázati kérvényüket n. m.: Hankovszky Imre v. irnok, Ivicz István ügyvédjelölt, Kozma János v. díjnek ügyvédjelölt, Országh Péter v. irnok végt. jogász, Papp György th. aljegyző és Soós Géza ügyvédjelölt v. advóvgréhajtó. A pályázókát jól ismerjük, mindannyian alkalmas, jóvalól tisztviselők. Hogy közülük ki fog megválasztatni az üresedésbe jött állásra, az a jövő — no meg a bizottság tag urak titka, őket illetvén a választás joga.

vannak világitva és az ablakoknál aggodalmas arcok mutatkoznak. Ekkor az egyik ablak kinyílt és az alullevők e szavakat hallották: „Ah, jönnek már a gazemberek!”

„Nevem Szabó!”

Eszavakat rebegte a méltóságos asszony, midőn szobájába ment.

— Csodálatos ember! gondolá, kinek nem kell több egy peronél a szoba fogadására; semmit se néz meg jól, mitután se tudakozdók, zsebrekerakja a kulcsokat és távozik, mondván, hogy neve Szabó! No de, folytató magában, mindentől ember van a világon, aztán meg miért ne hívhatnák Szabónak?

Csakgyőse ez a vigasz nem sokáig tartott. Legidősebb leánya a zenedéből jött haza, hol Wagner „Götterdämmerung”-ját énekelte. Az ének mogorvává, embergnyölvő tette. Mit a jövő zenéjének megboldogult szerzője vétett, azért szegény Szabó barátomnak kellett lakolnia. Alig tudta meg Ilona a történeteket, midőn legott meg volt győződve arról, hogy az a Szabó egy országos csalo.

— Miként tehetél ilyesmit kedves mama mondá Ilon. Nem emlékszel mit mondott Magvassyné, hogy miként járt barátúje ismerősének unokája? Ennél is szobát akart fogadni valaki. Mikor aztán magukra maradtak, torkon ragadta és megakartá rabolni. Hátha ez az, ki nálád szobát

fogadott? A kulcsok nála vannak és éjjel majd megrabol.

E szavakra a gyanú höpelyhe lezállt a bizalom hegyének ormáról és mint a bizonyosság görgetege zubant a völgybe, hogy agyonnyomja Szabót.

Szegény Szabó!

Mártha néni a méltóságos asszony testvérhuga, szellemes, bájos nő, ki életének legnagyobb részét Párisban tölté és a francia szellem és nyíltság mellett a tulzást is elsajátította. Mártha néni mondjuk, nagy szemeket meresztett a retyélyes Szabó úgy hallatára és azonnal kész volt a Ponson du Terrail-féle Rocamboele.

Most már a „méltóság” asszonyának eszébe jutott, hogy ez embernek, e Szabónak valósigos gyilkos tekintete volt, hogy oly sietséggel nyult a kulcsok után, miként azt csakis rabló teheti és végre hogy e szavakat „nevem Szabó” bizonyos gunnyal ejtette ki.

A három nő tanácskozott, hogy mit-veők legyenek.

Ily hangulatban találta őket a család régi barátja, hírlapíró, kínél szintén teljesedett az, mit fűnebb a foglalkozás betolyásáról emleltünk. Ennek mindig csak tollával volt dolga, órák hosszágú nézte tolla hegyét, minélfogva hajlandó volt minden dolgot hegyére állítani.

— Hogyan méltóságos asszonyom, ily ember fogad önöl szobát? És ily gyanus körülmények közt? Ez minden bizonyval valamely betörő banda vezére, kínél kulcsai

vannak, egy éjjelen mindent eltakarít innét. Itt azonnal intézkedni kell.

Intézkedtek.

A házmesterrel tudatták a dolgot, ki készséggel ajánlkozott, hogy örködni fog és elcsipi a gazembert!

Meggyújtottak valamennyi petróleum lámpát, hogy világos legyen, ha jó és ne gyilkolhassa meg őket egymásután a sötétben.

Ekkor jött Szabó.

Midőn a „méltóság” meglátták a számotagú társaságot, azt mondták egymásnak: „Ah! jönnek már a gazemberek!”

Szabó nagyot bámult, midőn a házmeester bunkósbottal feltegyerve fogadta és lakásáig kísérté, a nélkül, hogy szólt volna.

— Barátságos, de nagyon félős emberek, gondolta magában. Mennyire aggodnák, hogy bajba ne essék.

A második emeleten mindnyájan sorfalat képeztek.

Némán, de félig ijedt, félig fenyegető arccal ugy, hogy valósigos vesszőt kelle futnia szobájáig.

Szabó zavartan köszöntött.

Azonban alig lépte át szobája küszöbét, midőn az ajtó kívülről rázárták.

— Igy ni, rablóvezér úr! — szóltak be a kulcsukon, most foglyunk és ha erőszakosan akar szabadulni, golyót röpi-tünk agyába, tisztelt Szabó úr!

A selyemsimaságú Szabónak, ki oly bárszonyos lágyssággal akart az életen átsurranni, hideg veríték borítá homlokát.

Mit éne emberek közé jutott!

Talán tébolydában fogadott szobáját?

Kétségbeesetten nézett körül szobájában. Minden ingöt kihirdtak ott abból, csak a pamlagot hagyták ott. Erre feküdt Szabó barátom, hogy bevárja a reggelt.

Súlyos álmok gyötörték. Majd kényserzubbonyt érzett testén, majd cellában látta magát. Mint gyilkost fogták el, pedig nem gyilkolt, csupán „könyvelt”. De az mit se használt. A véparda hurcolták és lefejezték.

Feje lehullott a ... padlóra. Fölébredt.

A pamlagról esett le álmában. A nap sugarai elárasztották a szép nagy szobát és a méltóságos asszony állt előtte és zavartan mosolygva adta tudtára, hogy Szabó úr üzletéből a házi szolgál elhozta holmiját. Aztán őszintén elbeszélte ijedelmét és bosszánatot kért, a miért nem hitte, hogy Szabó a neve.

Magam vagyok oka, felelte Szabó barátom. Nevem oly közönséges, hogy azt nem mondani, hanem bizonyítani kell. Föl-fogom ijedelmét.

Azóta a „méltóság” mindent elkövetnek, hogy a Szabó név másodjának megkönnyítse életét, a miért ártatlanul kellett szenvednie és Szabó barátom nagyon jól érezheti magát náluk, mert már ... öt hét óta lakik ott.

— **A millenium és a kecskeméti ügyvédi kamara.** Az ügyvédi karban megindult mozgalomhoz, hogy a milleniumi kiállításra a magyar ügyvédség is részt vegyen, csatlakozott a kecskeméti ügyvédi kamara is, mikor f. hó 9-ikén megtartott választmányi ülésén a kiállítási költségek fedezésére 600 frt segélyt szavazott meg. Kamaránk kiváló hazafiúságáról és áldozatkészségéről tanuskodik ezen határozat, annyival inkább, mert tagjai számát tekintve a legkisebb, vagyonára nézve pedig a legszegényebb kamarák közé tartozik a kecskeméti. A határozat a következők szerint foglalkozik a budapesti kamarával: „A tekintetes ügyvédi kamarának Budapestben. Van szerencsénk értesíteni, miszerint a f. évi nov. hó 9-én tartott választmányi ülésünkben tárgyalás alá vettük a tek. társkamarának 1868/893 sz. a. hozzárt intézett lelkes felhívását az ügyvédi karnak a milleniumi kiállításra való részvételre tárgyában. Választmányunk egyhangúlag elhatározta, hogy csatlakozzon azon hazafiús és a kar érdekében fekvő mozgalomhoz, melynek célja, hogy az 1896. évi milleniumi kiállításra a magyar ügyvédi kar is részt vegyen; részt vegyen pedig oly mérvben, mely méltó lesz történelmi hagyományaihoz és társadalmi állásához. E határozatunk folytán a kiállítás létrehozatalában és rendezésében a tek. társkamarát a tőlünk telhető szellemi és anyagi eszközökkel támogatni kötelességünknek tartjuk, miért is a kiállítási költségek fedezésére megszavaztunk 1894. évi január hó 1-től kezdve 3 éven keresztül fizetendő évi 200 frtot és felhívjuk kamaránkat összes tagjait, hogy a birtokukban lévő történelmi okiratokat és egyéb emlékeket esetleges felhasználás végett nálunk jelentsék be. Mit is szíves tudomásul vétel végett van szerencsénk a tek. társkamarával közölni. Kelt a kecskeméti ügyvédi kamara 1893. évi nov. hó 9-én tartott választmányi üléséből. Zombory László elnök sk., dr. Kecskeméti Lajos titkár sk.”

— **Társas összejövetelek.** Hézagpótló vállalatba fogott a jótékony négyelet, mikor elhatározta, hogy alkalmat nyújt a város közönségének feszelen társas összejövetelekre, hol kedélyes társalgás által az unalmas téli délutánok egyhangúságát elűzhetjük ismerőseinkkel, barátainkkal találkozhatunk. Közönségünk hihetőleg örömmel fogja felkarolni ezt az eszmét, s hisszük azt is, hogy az intentió, a melylyel ez összejövetelek rendeztetnek, senkinek se fog tellemgyarazásokra okot és alkalmat adni. Egyelőre 4 ily összejövetele van terve véve nov. 24-ikén, dec. 1-én, dec. 8-án és dec. 15-én, tehát a jövő péntektől kezdve minden pénteken. Ez összejövetelek, melyek azonosak akarnak lenni, más városokban annyira divatos és látogatott kézimunka estélyekkel, egész családiasan fognak rendeztetni. A hölgyek minden fényűzés nélkül egyszerű házi avagy úteai ruhában jelennek meg, kézimunkával. A mi a kézimunkákat illeti, kinek-kinek tetszésére lesz bízva, s egyúttal fölkeri az egyesület a résztvevőket, hogy ott készített munkáikat, bármily csekélyek legyenek is, az egyesület tőkéjének gyarapítására ajánldozzák a Négyeletnek. Ezek a kézimunkák aztán a legutolsó összejöveteleken a jótékony célra kitöngnek sorsoltnai. Ez összejövetelek mint már említettük a pénteki napokon tartanak, a Körmeztől-féle kávéházi helyiségben. A kezdetek d. u. 5 órákor. Hogy a résztvevők közvetve jótékonyaságot is gyakoroljanak az egyesület csekély beletti-díjat is szabott meg és pedig mind a négy összejövetele 60 krt. Ily 60 kros jegyek, melyek tehát mind a négy összejövetele szólnak az egyet választmányi tagjainál és Soós József egyetli titkárnál kaphatók a ref. fogynyasumban. Egy összejövetele a beletti-jegy 20 kr., mely a pénztárnál váltható. Természetes, hogy a férfiak is szívesen láttnak, s azt hisszük, hogy úgy az ifjabb, mint az idősebb nemzedék örömmel fogja megragadni az alkalmat, hogy együtt lássa a város valamennyi szép hölgyét, az esetleg nem ismerősekké megismerkedhessék, s azt az időt, a melyet úgyis pihenésül töltünk, 5-7 vagy 8 óráig valószínűleg sehol se tölthetjük el jobban, mint éppen ott. A Négyelet választmányja még annak a közzétételére kért fel bennünket, hogy ezekre az összejövetelekre meghívók nem fognak kibocsáttnai, tehát a megjelenésben senkit se akadályozzon az, hogy meghíva nem volt, mert ott mindenkit szívesen látnak.

— **A 48-as kör helyiségét a VII. t. 46. sz. a. helyezte át s 19-kén nyitja meg 60 kros vendégséggel.**

— **A „Kereskedő Ifjak Egyesülete”** f. évi december hó 3-án este 7 órákor saját helyiségében felolvasással egybekötött ism. merkedési estélyt rendez, mely igen sikeresnek ígérkezik.

— **A korcsolyázó Egyet** f. hó 12-ikére összehívott közgyűlése a tagok kevés száma miatt nem volt megtartható. Az újabb

közgyűlés ideje, ugyancsak a takarékpénztár egyesület igazgatósági helyiségébe f. hó 26-ikán d. e. 11 órára tüzett ki, melyre az egyleti tagok jóval tisztelettel meghívtak. Kecskemét, 1893. nov. 15. Az elnökség.

— **Szives figyelmeztetés.** A Kecskeméti Dalárda azon t. pártoló tagjai, kik f. hó 24-iki dalestélyre meghívott tővésdől nem kaptak volna, kéretnek, hogy ez úton is tekintés magokat tisztelettel meghívottaknak. Kecskeméti Dalárda dalestély rendező bizottsága.

— **A „Rongyos Egyesület”,** melynek a szegény iskolás gyermekek ruhabeli segélyezése a célja. december 9-én a Körmeztől-féle vendéglőben vagy kávéházban dísznótors vacsorát rendez, melyre a nemes cél érdekében már előre felhívjuk a m. t. közönség figyelmét.

— **A nőipariszkola** felügyelő bizottsága a mint értesültünk az ez évben beszerzett köztőgepen mindennemű harisnya kötést elvállal az alábbi árakban: Női harisnya párja 25—35 krig, fejeles párja 10—15 krig, szárkészítés 10—15 krig, férfi harisnya rövid szárú 25—30 krig, hosszú szárú 30—35 krig, gyermekharisnya párja 15—25 krig, fejeles 10 kr. Ezek az olcsó árak valószínűleg azt eredményezik, hogy a testet rongáló kötési munkákat a közönség a nőipariszkola gépével végezteti.

— **Esküvő.** Folyó hó 12-ikén délután 2 1/2 órákor fényes esküvő volt az izralita imaházban. Ugyanis Grósz Mór eszanádpalotai földbirtokos vezette előtöröz Szilágyi Ignát helybeli jó bíró gabonakereskedő szeretetre méltó leányát Lujzát. Korszorislányok voltak: A helybeli ír. körökben szépségéről és kedvességéről ismeretes Fleischmann Fanni k. a. (Bajáról), ki elegáns és kedves megjelenésével az egész templomi közönség figyelmét magára vonta. Korszorislányok voltak még Diamant Róza k. a. (Kartakról) és Fehér Margit k. a. A fényes esküvőt táncal egybekötött vacsora követte, melyen igen szép közönség vett részt. Az első négyest 42 pár, a másodikát 30 pár táncolta. Jeles toasztokban nem volt hiány, igen szívesen beszélt Dr. Bárány József főrabbi, Dr. Szilágyi Gyula egyetemi tanár, a eszanádpalotai jegyző.

— **Az első jutalomjáték.** Szintársulatunk derék szerelmes színésze, Bagi Gyula, jövő esztőtörtökön, f. hó 23-án tartja jutalomjátékát. Ez lesz az első jutalomjáték az évadban s előadásra is érdekes darab, Damas-Artois „Clémence”-ja kerül. A többi több szerepek Bedrogi Lina, Kovacsicsné, Timáré, Márkus Ilona, Gyöző játszák. Bagi drámái szerepeiben sok elismerést aratott eddigi rövid működése alatt is s bizonyára nem fog hiányozni ez érdekes estről közönségünk színe-jáva.

— **A Mollinár-ezrednek a fő vagy rendes tisztí parancs** ezrekezetlen meg nem jelent tisztí rangú tagjai mult kedden jelentkeztek — mindössze négyen. Ez azt mutatja, hogy szép a rend s a jelentkezésre kötelezettek közül, a kik tehettek pontosan megjelentek.

— **Kecskeméti fiúk illemtudása.** A közégi nagy hadgyakorlatokra vonulóban a kecskeméti származású hetes huszárók is ittott beszállásoltattak. Így beszállásolták őket Györmegyházi Rába-Patonán és Eneésen is, mely helységeken lapunk szerkesztőjéhez közel álló ifjú Sz. S. úrhoz is jutott mintegy 20—25 huszár. Említett házigazda tekintettel a fiúk kecskeméti voltára, nemesak jól tartatta őket mindig egész ott létük alatt, hanem bort és szivart is bőven osztogattatott nekik. A kecskeméti fiúk aztán megmutatták, hogy tudják, mi az illendőség. Nemesak ott helyben köszöntek meg házigazdjuk szíveségét, hanem mikor Eneésre vonulva megtudták, hogy ott is birtokos az ő volt háziuruk s éppen ott van — ámbár itt más házához voltak elszállásolva, összeszedelőzködtek valamennyien és tisztelegtek s távozáskor az enesei beszállásoltakkal együtt köszöntek meg még egyszer a háziúri szíveségét.

— **Örömhír a nyúlhus kedvelőknek.** Sokszor zugolódott már a közönség és méltan, hogy nem tud nyúlhus jutni, ha mindjárt bajlandó volna is megfizetni a nyúl árat. Ennek a viszás helyzetnek akarta felünkjárt elvinni a vadásztársulat, midőn elhatározta, hogy a f. hó 25-ikén és 26-ikán tartandó szikrai vadászat áldozatai egy részét a közönség rendelkezésére bocsátja megállapítandó díjért, valószínűleg 1 frtért darabját. Előjegyezni Farkas Ignác úr gyógyszerárában lehet s ugyanott a megvett nyúl 27-ikén s esetleg 28-ikán vehető át.

— **A városháza bokréta ünnepe** elég nagy közönséget esalt 11-ikén az épülő városháza elé s a megjelentek jól mulattak a jóhangú kőmives pallér felkősznőin, a melyek versessége nagyon magán hordta a csinálónak azon törekvését, hogy a versek a kőmiveseinek tünjenek fel.

— **Öngyilkossági kísérlet** Csordás Erzsébet 16 éves rkáth. hajadon eseléd gazdája 3. tized 15 sz. a. lakásán f. hó 12-én este 5 csomaggyútát vízen feloldott,

s az így nyert mérges folyadékot megitta; a gyorsan érkezett orvosi segélynek sikerült a mérges folyadékot az öngyilkos jelöltől eltávolítani, s így az életnek visszaadni, kutyabaja. Tettének oka mint a vizsgálat kiderítette, az, hogy gazdája nem engedte kedvesével szerelmeskedni. Különbösen nem első tette ez már az öngyilkos hajlamú hajadonnak, a nyáron már egyszer szintén kiürítette a mérge poharát. Tettét akkor is a most jelzett okból követte el.

— **Hungaria szálloda.** Ma egy hete nyílt meg az új szálloda kávéháza és étterme s már is az intélgens közönség gyűlőhelyévé vált. De meg is érdemi a vállalkozó a pártolást, mert valóban fővárosi mintára rendezte be kávéházát és éttermét. Innen van, hogy a helységeket hölgyek is látogatják s így csakugyan igaz, hogy a Hungaria hézagpótló intézménye városunknak. És ha megtartja eme fokozott igényeknek megfelelő jellegét, úgy igen szép jövőnek néz eléje.

— **Óriás termények.** Az amerikai utjáról épen csak alig hazatért budapesti magkereskedő Mauthner Ödön már is egy olyan kiállítással lepte meg a budapestieket, a mely pártját ritkítja és az Andrassy-úti üzlet kirakataiban kiállított termények oly szépek és oly óriás nagyok, a minők eddig még országos kiállításokon sem láttunk. Vannak ott 101, 103, és 108 kilós óriás tökpeldányok, 11 1/2 sőt 13 1/2 kilós kalarabok, melyek óriás súlyuk dacára sem fások, hanem teljesen zsengek, de látunk itt 17 kilós sulyú oberdorfi répát is, melyet Friedmann péli termelő, 21 kilós olajbogyó alakú példányt, melyet Harkányi Károly gazdasága és 23 kilós Mamuth-répat Józsa S. ceglédi gazda állították elő, természetesen Mauthner-től került magból. A hozamokra kitűzött arany díjakat a következők nyerték el: Lollok Gusztáv kengyelű kasznár, kinek 1600 ölenkint 940 mm. olajbogyó alakú, Politzer Fülöp dévaványai birtokos kinek katasztrális holdankint 1007 métermáza oberdorfi répája, és Bárány Gábor dobrai bérli, kinek 1600 öles holdankint 1011 métermáza Mamuth répája termelt a Mauthner-től beszerezett mag után. Friedmann péli termelő elkészett bejelentésével, neki 1101 métermáza Mauthner-féle oberdorfi répája termelt holdankint. Ha tekintetbe vesszük, hogy a mult tavaszal majd a rovarok pusztították majd hideg szárazság viselte meg a répapalántákat, be kell vallanunk, hogy valamint a kiállított termények sulya, ugy a hatósági bizonylatokkal beigazolt fenti hozamok bámulatra méltók; mert bámulatosok volnának normális, jó időjárásban is és mindenesetre csak páratlan minőségű jó magvaknak kell az ilyen óriás eredményeket érdemül batudni.

Felolós szerkesztő: DALOTTI ÖDÖN.

NYILTTÉR.

Kérelem az első magyar általános biztosító társaság által tüzkárellen biztosított t. c. közönséghez.

Értesülve arról, hogy egy külföldi biztosító társaságnak állítólag rendőri hatósági engedély mellett alkalmazott közegei, oly gazdákknál kiknek házaai az általam képviselt **Első magyar általános biztosító társaságnál vannak biztosítva**, magukat hol ennek tisztviselői és általam

megbizottam, hol a miniszterium által kiküldöttékül bemutatva házának és a lejáró biztosításoknak csak is általuk megújítását némely helyen a zsarolásig követelik; tisztelettel értesítem az érdekelte t. c. közönséget, hogy ily természetű megbizottajaim ninosenek, ugyan azért felkérem mindazokat, a kiknél ezen emberek nevemben jártak, vagy levélben ezeken kiletéről értesíteni kegyeskedjenek.

Kecskeméten 1893. november 17.

Katona Zeigmond,
mint az első magyar
általános biztosító-társaság
főügynöke.

Egészselyem, mintázott Foulárdokat (mintegy 450 különböző fajban), méterenként 85 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sima, kockás, csíkos, virágos, damaszott minőségben (mintegy 240 féle dispositó és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabőr- és vámszentesen **Henneberg G.** (cs. és kir. ult. szállító) **selyemszövetek Zircében.** Minták postafordulással küldetnek. Számba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. 2

Hirdetmény.

16,616.
1893.
Kecskemét th. város tulajdonához tartozó s az 1893/94-ik évi téli időnyre levágható erdő és nád részletek eladására az árverések, ez évben a következő sorrendben fognak a helyszínén megtartatni, nevezetesen:

November 20-án reggel 9 órákor az ágasegyházi rét 20 részlet nád termésére; összejövetel az ágasegyházi koresmánál lesz.

November 22-én reggel 9 órákor a szikrai fűzesben, a mult évi vágás mellett 23 részlet fűzfára.

November 23-án reggel 9 órákor Szikrában, Nagy Lajos úr földje mellett, a mult évi vágás folytatásában 35 részlet épületfának való kanadai nyárfára.

November 24-én reggel 9 órákor a „Solymos” rét több részlet nád termésére, s a tősi esősházánál rózsze és nád eladására.

December 1-én reggel 9 órákor Monostoron, a volt zsandár-kaszárnya mellett 32 részlet épületfának alkalmas kanadai és jegenyé nyárfára.

December 2-án reggel 9 órákor kis Bagacon, az ötömösi erdőben, a mult évi vágás folytatásában 33 részlet épületfának való nyárfára.

December 7-én reggel 9 órákor Felső-Pusztaszeren, a mult évi vágás folytatásánál több részlet akác- és épületfának való nyárfára.

December 13-án reggel 9 órákor Cethalban, a felső esősház mellett, a mult évi vágásnál 35 részlet épületfának való nyárfára.

December 20-án reggel 9 órákor a kécskei út mellett az útkaparóháznál 19 részlet akác- és nyárfára.

Végül kijelentetik, hogy az árverésekben — a vételárak azonnali lefizetése mellett — vidékiek is részt vehetnek.

Kecskemét, 1893. november 8-án.

Gazdasági osztály.

2-1

HUNGARIA SZÁLLODA.

Éttermemet

vagyok bátor a m. t. közönség szives figyelmében ajánlani. Olyan

magyar konyhát

létesítettem, mely ételeinek izletességére egyedül áll itt a maga nemében.

Főcélom, hogy **éttermemet** a mívelt közönség időnkénti

találkozó helyévé

tegyem, még pedig fővárosi mintára a m. t.

hölgyközönség

részvételével is.

Vasárnap este Balogh Bandi nagy hangversenye.

Szíves pártfogást kér

mély tisztelettel

GELB ÁRMIN.

MAGYAR KONYHA.

Hirdetmény.

A város által Csókás Mihály és gyermekeitől kisajátított, s a 4-ik tized, Kasza-útcza 407. szám alatt levő 153 □-ól ház- és malomtelek eladására, f. évi november hó 28-ik napján reggel 9 órakor, a gazdasági osztályban nyilvános árverés fog tartatni. Ezen árverésre venni számdékozők 50 forint betendő bánatpénzzel ellátva annak megemléstével hivatnak meg, hogy a szóban levő üres telek becésára 360 forint, és hogy a vételár 10 év alatt is törleszhető.

Kecskemét, 1893. november 10.

Gazdasági osztály.

Több nevezetes kiállításon elsőrendű eredmél lett kítüntetve.

Menyasszonyi kelengyek

(saját készítményű)
paplanok, ágybetétek (Madratzok),
ágyminit mindennemű

kárpitos munkák

és bútorok

jó minőségben olcsó árért csak

Foschner Tamás-nál

kaphatók.

Raktár helyiség:

Kecskemét, N.-kőrösi-útcza 13. sz.

Több nevezetes kiállításon elsőrendű eredmél lett kítüntetve.

Börkiütések, kútegek, daganatok stb.

kátrány-kén-szappana

használatá által a legrövidebb idő alatt eltávolítatnak. E szappan a legkínóbb orvoslak által ajánlatik, darabja 35 krajcárért kapható.

Grosz Lipót és Stein Lajosnál.

Van szerencsém a naggyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint

ügyvédi irodámat

Kecskeméten, nagy-vásári-útcza 221. szám alatt megnyitottam.

Elvállalok mindennemű bünyügyi védelmet, örökösödési pereket, váltó-, kereskedelmi- és telek-könyvi ügyeket stb.

Kecskemét, 1893. nov. 16.

Szendrey Gerzson

köz- és váltó-ügyvéd volt országgyűlési képviselő.

A világ legjobb fénymáza! FERNOLENDT

BÉCS.
Gyár alapított 1838-ban.
E fénymáz sátról-
nál a világ sátról-
kete fényű az,
s hirt tartósan teszi.
Mindenütt kapható!
A t. u. különlegesen
saját érdekében
bottól. Fernolendt
fénymáz kére
firtározat és csak
azon dobozt fogadják
el, a melyik

St. Fernolendt

nevével van ellátva, miután sok rosz utánzat van, a melyeknek címkepe az enyimhez hasonlóan készítettett a közönség megtévesztése céljából.

A legjobb hírnevű francia jelzék:

COGNAC MATIGNON

(Alexander Matignon & Co. Cognac)

Vezérképviselő: Első fiumei tengerentúli beviteli társaság

FIUME.

Kapható: minden jobb fűszer-, esemege-, gyógyanyag-kereskedésben, gyógyszerárban, cukrázdában és kávéházban.

Kecskeméten: Bertalan Dávid úrnál.

Fotórekvesünk leendő anyagot, szolid olcsó árért és pontos kiszolgálást adni.

ÚJ ÜZLET!

Van szerencsénk a n. é. közönségnek tisztelettel tudomására adni, hogy

Szabó István és társa

t. sz. bejegyzett cég alatt

nagy szövet- és posztó-raktárunkat

s vele kapcsolatban

férfiszabó üzletünket,

mely a mai kor igényeinek teljesen megfelel s bármely ilyenmű fővárosi üzlettel versenyképes megnyitottuk Kecskeméten, Nagy-Kőrösi-útcza Takarékpénztári palotában.

Raktárunkban nagy választékban kapható valódi gácsi és Reichenbergi posztó, valódi francia és angol szövetek, divatos kelmék, vízmentes Loden, úgyszintén a legfinomabb bélés-szövetek.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Hazafini üdvözlettel

Szabó István és társa.

Fotórekvesünk leendő anyagot, szolid olcsó árért és pontos kiszolgálást adni.

HIRDETMEY.

Ő császári és apostoli királyi felségének legfelső elhatározása folytán ezennel megindítatik a

XVII. magy. kir. államsorsjáték

melynek tiszta jövedelméből a magyar nemzeti színház nyugdíjintézete két tizedrészen, a magyar gazdaszónyok országos egyesülete, a gyógyult elmebetegok segélyegyesülete, a budapesti gyermekebarát egyeslet, a m. kir. vagyontalan állami hivatalnokok özvegyei és árvái részére létesítendő alap, a kolozsvári „Mária Valéria” árvaház, a szatmarmegyei nagykárolyi nőpáriskola, a magyar képművészek nyugdíjalapja, a Zagrabban létesítendő Horváth-Szlavon országos javítóház egyenkint egy tizedrészen fog részesített.

E sorsjáték összes 3282-ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint 160,000 forintra ragnak és pedig:

1 fonyeremény	60,000 frt.	2 nyeremény egyenkint	2,000 frt.
1 „	15,000 frt.	4 „	1,000 frt.
1 „	10,000 frt.	20 „	500 frt.
1 nyeremény	5,000 frt.	50 „	100 frt.
1 „	4,000 frt.	200 „	50 frt.
1 „	3,000 frt.	3000 „	10 frt.

az összes nyeremények készpénzben fizetettek ki.

A húzás visszavonhatatlanul 1893. DECEMBER 28-án Budapesten történik.

Egy sorsjegy ára 2 forintot e. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók a lotto-igazgatóságnál Budapesten (Pest fővármház felelelet), a hová a megrendelt ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi lotto-, sós és adóhivatalnál; a legtöbb postahivatalnál, a bécsi „Mercur”-nál és minden városban és nevezetesebb helységben feallított egyéb sorsjegyáruáló közögnél.

Budapesten, 1893. augusztus hó 1-én. Magyar kir. lotto-igazgatóság.

Ház

és szőlővessző eladás.

Sárközy László IV. tized kis-budai-útcza 132. sz. háza örökáron eladó; továbbá ugyanannál kapható igen szép beertt fajtszta sima szőlővessző:

- 25.000 olasz rizling.
- 13.000 piros chasselas.
- 18.000 fehér chasselas.
- 4.000 piros tramin

és kisebb mennyiségben más bor- és esemegefajok is.

Petanovits

„METROPOLE SZÁLLODA“

Budapest, Kerepesi-út.

Az egyedüli szálloda Budapesten, mely központi fűtés által állandóan fűtött szobákkal bir. Felvonó-gép (Lift), villamos világítás és fürdők a szállodában. — Kítünő étterem és kávéházzal. Mérsékelt árak.

Kiszolgálás és világítás nem számítatik fel.

Kítünő tisztelettel

Berkovitz J., Frúhauf J., igazgató szállodatulajdonos.

Központi szálloda

Budapesten, Kerepesi-út és Rottenbiller-utca sarkán, a keleti (közp.) pályaudvar átellenében.

Ezen legnagyobb kényelemmel berendezett szálloda villamos világítással, személy-felhúzóval (Lift) van ellátva és a legmértékesebb szobárák jegyke minden szobában ki van függesztve. A

KÖZPONTI SZÁLLODA

a központi pályaudvartól 2 perc alatt érhető el, minélgyva kocsai használása nem szükséges a megérkezés vagy elutazáskor, ezenkívül a hozzá szálló vendégeknek legelőszérűbb és legkényelmesebb, ha bőrúndjüket és egyéb podgyászaikat a vasutnál hagyják, honnt szolgáim által azt ingyen behozat. Midőn még a szállodában berendezett kávéház és vendéglőt az utazó közönség figyelmébe ajánlanám, maradtam

számas látogatást kérve mély tisztelettel

Höllrigl György

szállodatulajdonos.

Optikai intézet

optikai-mechanikai műhely

J. Waldstein,

alapított 1842,

Bécs, I. Kohlmarkt 20.

sajátján optikai cikkek és szelek gazdag raktárát jutányos áron. Szemüvegek, esiptetők és lorg-
netek pontosan illesztett üvegekkel 1 frt 50 kr. fölfele.
Színházi látésüvegek számos jó és vánsztékos mintában 5 firtól fölfele.
Tábori csövek a szabadban, ki-rándulásokra, utazásokra, tavi és színházi használatra 12 firtól fölfele.
Barometerek az időjárás előleges megállapítására, pontosan ki-problálva és pontosan jelezve 5 firtól fölfele.
Homérok szobák, ablakok, fürdők, vizzés részére, lázermérek stb. mind szorosan vizsgált s jól mutat 50 krtól fölfele.
Bármiféle optikai eszr javítása gyorsan és olcsón. Levelelbi megrendelések pontosan s lelki-meresereten teljesíttetnek. Szemüvegek írás-beli megrendelése megkönyvítése végett kívánatra könnyen érhető vezérfonal küldetik. — Árjegyzék ingyen s bérmenten. Nem megfelelő tárgyat készséggel becsorlunk.

J. WALDSTEIN, optikai intézete Bécs, I. Kohlmarkt No. 20.

Csak akkor valódi, ha a hárszövegű palack az itt levő szalagzal (virris és fekete nyomás sátra papíron) van elírva.

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi, tisztított

DORSCH májolak

törvényesen védett csomagolásban

Maager Vilmostól Bécsben.

Az első arvái tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emésztésénekégenl fogva gyermeknek is különösen ajánlatik és rendelésük módosmá szokni, melynek az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erőtését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyár raktárban Bécsben III 3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárban.

Kecskeméten: Katona Zs., Molnár Pál gyógyszerész uraknál, Nyírády László úr kereskedésében.

Feraktár és felírásítás az osztrák-magyar monarchia részére:

Maager Vilmos, Bécs,

III/3. Heumarkt 3.

Utánzásokat a törvény üldözi.